І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 1. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-го СІЧНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 4, 1966 No. 1. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

3-го січня 1966 року

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЛИНДОН Б. ДЖАНСОН закінчив своє 13-денне перебування в Тексасі і вернувся у неділю 2 січня увечері до Білого Дому у Вашингтоні. Ранком у неділю він разом із своєю родиною вислухав Служби Божої в епіскопальній церкві св. Барнаби у Фредерікбургу в Тексасі, під час якої були проведені молитви за американських вояків у В'єтнамі.

ГЕНЕРАЛА ВІЛЬЯМА К. МОРЕЛЕНДА, командата американських збройних сил у Південному В'єтнамі визначили редактори журналу „Тайм", як найвидатнішу постать 1965 року. В мотивах цього вирізнення підкреслено ідеалізм генерала і його почуття відповідальности в обороні і в здійсненні цілей З'єднаних Держав Америки.

У ФАБРИКАХ АМУНІЦІ в Іст Алтон, стейту Ілліной, закінчився одномісячний страйк робітників об'єднаних в двох робітничих спілках — Міжнародна Асоціяція Машиністів і Міжнародне Братерство Електричних Робітників. В понеділок 3 січня усі робітники вернулися до праці після того, як досягнено порозуміння з керівництвом фабрик в справі нового контракту. Довше тривання страйку могло причинитися до припинення постачання амуніції для збройних сил ЗДА у В'єтнамі.

ДРУГА СЕСІЯ 89-ГО КОНГРЕСУ ЗДА почнеться в понеділок 10 січня цього року. В політичних колах передбачають, що головна увага цієї сесії буде спрямована на зовнішньополітичні проблеми, зокрема на війну у В'єтнамі. Особливо актуальною для Конгресу ЗДА під час цієї сесії буде справа збільшення видатків на оборону.

КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР ФІДЕЛЬ КАСТРО ПРОГОЛОСИВ, що в цьому новому році буде значно зменшений товарообмін з Комуністичним Китаєм. Кастро покликався на висліди подорожі кубинської торговельної місії до Пейпінґу в листопаді мин. року. З заяви Кастра виходить, що китайські комуністи обурені на „приязнь" Куби Кастра з московськими комуністами і хочуть їх за це покарати; наслідком припинення торговельних взаємин з ЗДА — єдиний поважний імпорт рижу до Куби йшов з Комуністичного Китаю— тепер він вірветься і кубинці швидко відчують брак рижу, тим паче, що голод в Індії спричинить імпортування туди рижу з інших південно-азійських країн.

В СТЕЙТІ ІЛЛІНОЙ НАВКОЛО ВЕЛИКИХ ОЗЕР і в стейті Висконсин випали великі снігі, подекуди понад шість інчів. В північній Каліфорнії і в сумежних стейтах почалися сильні дощі, спричинені теплою температурою.

В ПЕРІОДІ НОВОГО РОКУ, у зв'язку із святковими днями, згинуло в автомобільних випадках в п'ятницю і в суботу понад 400 осіб.

ДЖОРДЖ Ф. КЕННАН, відомий американський дипломат і історик, автор багатьох праць про большевизм і СССР, одержав призначення на допоміжного професора історії і слов'янської цивілізації у Гарвардському університеті. Водночас із цим Кеннан працюватиме далі, як професор, в Принстонському університеті.

УСІ ЧУЖОЗЕМЦІ В ЗДА, як також особи, що не мають американського громадянства, зобов'язані зареєструватися протягом місяця січня 1966 року, подаючи свої адреси урядові Службі Іміграції і Натуралізації. Подавати свої адреси й інші дані про себе треба на окремих друках, що їх можна одержати в поштових або в іміграційних урядах, де й треба віддавати виповнені і підписані реєстраційні картки. Хто не зареєструється, може бути депортований, або покараний грошовою гривною чи й тюрмою.

У СВІТІ

В ЦЕНТРАЛЬНІЙ АФРИКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ ПЕРЕВЕДЕНО державний переворот, в якому згинули дві особи, між ними один европеєць, і кілька осіб було ранених. Шеф штабу полк. Жан Бедель Бокасса захопив владу, відсунувши від неї президента Давида Дако та виарештувавши його міністрів. Бокасса заповів видалення всіх китайських комуністів. Центральна Африканська Республіка була раніше французькою колонією, має 238.000 кв. миль і несповна півтори мільйона мешканців.

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ 6-ОХ ДЕРЖАВ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СПІЛЬНОТИ ВІДБУДУТЬ 17 січня ц. р. в Люксембургу конференцію, яка вирішить долю тієї могутньої західньої економічної організації. Франція, яка від половини мин. року бойкотувала всі такі засідання ЕЕС, заповіла свою участь. Здогадуються, що де Голль, ствердивши, що більшість народу є проти його політики супроти ЕЕС, піде тепер на компроміс.

ГОЛОВА ЕСПАНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ГЕНЕРАЛ ФРАНКО ЗАЯВИВСЯ в своєму новорічному зверненні за „Европу батьківщин", подібно, як де Голль: за союз між суверенними західньо-европейськими державами. Еспанія має союз з ЗДА, Францією, Італією і Західньою Німеччиною. Франко дав зрозуміти, що Еспанії не залежить на членстві в НАТО.

ПРЕМ'ЄР ІРАКУ АБДЕЛЬ РАХМАН АЛЬ-БАЗЗАЗ НЕСПОДІВАНО ПОЛЕТІВ до короля Савді Арабії Фейсала. Здогадуються, що ціллю тієї його подорожі було просити Фейсала, щоб він посередничав у гострому конфлікті між Іраком і сусіднім Іраном: Іран зайняв вдуже гостре становище супроти Іраку та погрожує йому великою війною за порушування кордону, що його допускаються війська Іраку, які заганяються на територію Ірану в погоні за курдійськими повстанцями. Ірак закидає Іранові підтримування курдів зброєю і вирядом.

У МОСКВІ ПРОГОЛОШЕНО ПОЛІЦІЙНУ ГОДИНУ для дітей і молоді нижче 16 років: після 10 год. вечора не вільно нікому з них появлятись без товариства своїх батьків чи кревних на вулицях, всі розваґові імпрези для молоді мусять закінчуватись найпізніше ½ 10 веч. За причину пізнього віддилу виховання в Москві Георгій Аєсєв подав масове перебування недолітків пізніми вечорами на вулицях, невідповідну їх поведінку, гальмування вуличного руху й нападування прохожих.

ПРЕЗИДЕНТ ПАКІСТАНУ МОХАММЕД АЮБ ХАН ЗАЯВИВ, що совєтський прем'єр Алексєй Косиґін зискає собі велику вдячність пакістанців і всіх народів Південної Азії, коли він допоможе розв'язати „кашмірський гордійський вузол". Пакістанський президент і прем'єр Індії Лял Багадур Шастрі мали у вівторок 4 січня ц. р. стрінутися в Ташкенті в СССР для наради в справі мирного полагодження спору за Кашмір. Гадають, що Косиґін буде приявний на тій їх зустрічі як посередник бодай у першому дні. Аюб Хан вимагає переведення плебісциту в Кашмірі і пропонує за те Індії пакт неагресії та тісну економічну співпрацю, — але індійський прем'єр заявив, що справа Кашміру не може бути предметом наради.

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

ОЦИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНИХ ТА ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО

26-та ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться в місті

ШИКАГО, Ілл.

HOTEL SHERMAN HOUSE, CLARK & RANDOLPH STS.
(НАВПРОТИ СИТІ ГОЛ)

починаючи від 16-го травня 1966 року

Постанови статуту УНСоюзу щодо вибору делегатів на конвенцію, кваліфікацій делегатів, числа делегатів з поодиноких Відділів і повновластей делегатів є такі:

Вибір делегатів і їх заступників має відбутися впродовж 60 днів від дня проголошення конвенції. Маючи на увазі, що конвенцію проголошено 4-го січня 1966 року, 60-денний реченець для вибору делегатів і їх заступників скінчиться 5-го березня 1966 року.

Делегатів і їх заступників вибирається більшістю присутніх голосуючих членів на зборах. Коли є більше, як два кандидати на одного делегата, що має бути вибраний, тоді кандидат, що дістав найбільше число голосів, хоч би навіть менше як виносить більшість приявних на зборах членів, має бути вибраний делегатом. Делегати і їх заступники мусять бути вибрані разом, і то тільки на звичайних місячних зборах у січні або лютому. Це значить, що для вибору делегата не можна скликати спеціяльних зборів, ані теж не можна вибирати, наприклад, делегата на одних зборах, а його заступника на других. Якщо делегат не зможе взяти участи в конвенції, його місце займе заступник. Коли Відділ має більше делегатів, місце перешкоджених займуть заступники по черзі кількости одержаних голосів при виборі.

На зборах можуть бути приявні і голосувати за делегатів і їх заступників тільки повноправні члени УНСоюзу. Повноправним членом є такий член, що платить вкладки за своє забезпечення в УНСоюзі. Тим самим член, що відійшов на безплатне продовження або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутній на зборах і не може голосувати. Повноправні члени можуть голосувати за делегатів і їх заступників тільки в тому Відділі, в якому платять оплати на конвенційний, народний і допомоговий фонди.

Голосування на делегатів і їх заступників має відбутися через піднесення рук, хібащо більшість приявних членів зажадає голосування бальотами.

Делегатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ті повноправні члени УНСоюзу, які мають всі кваліфікації на урядовців Відділу, є не менше як один рік членами УНСоюзу і не менше як шість місяців членами цього Відділу, що його мають заступати до дня розпочаття конвенції, і в якому платять оплати на конвенційний, народний і допомоговий фонди, закінчили 21 рік життя, є українського походження і не є головними або відділовими урядовцями чи агентами якоїнебудь іншої подібної організації чи компанії та які сповнили всі обов'язки супроти УНСоюзу, зокрема виявили активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу. Не можуть бути вибраними делегатами чи їх заступниками особи, які колинебудь неоправдано або злосливо внесли або причинилися до внесення будь-якої судової скарги, акції або процесу проти УНСоюзу у власному імені або в імені будь-якого іншого члена.

Відділи, що мають сімдесят п'ять членів, управнені до вибору одного делегата з одним голосом; Відділи, що мають більше як сімдесят п'ять, але менше як сто п'ятдесят один членів, управнені до вибору одного делегата з двома голосами; Відділи, що мають сто п'ятдесят одного або більше, але менше як триста один членів, управнені до вибору двох делегатів з чотирма голосами; Відділи, що мають триста один або більше, але менше як тисячу членів управнені до вибору трьох делегатів із шістьма голосами; Відділи, що мають тисяча одного і більше членів, управнені до вибору чотирьох делегатів з вісьмома голосами.

Відділ, що має менше як сімдесят п'ять членів, може злучитися з іншим Відділом, що також має менше як сімдесят п'ять членів, і коли так обидва злучені Відділи матимуть разом сімдесят п'ять членів, тоді вони будуть управнені до вибору одного делегата з одним голосом. Коли обидва злучені Відділи матимуть сімдесят шість або більше членів, у такім випадку ці два злучені Відділи будуть управнені до вибору одного делегата з двома голосами. Якщо обидва Відділи не умовляться добровільно інакше, той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делегата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділ, що не заплатив усіх вкладок і належностей до каси УНСоюзу, не буде управнений до вибору делегата чи делегатів.

Повновласті делегатів і їх заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів по виборі делегатів, але не пізніше, як за 60 днів перед конвенцією.

Джерзі Сіті, Н. Дж., дня 4-го січня 1966-го року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ:

Йосип Лисогір, головний предсідник
Степан Куропась, заступник гол. предсідника
Анна Герман, заступниця гол. предсідника
Ярослав Падох, головний секретар
Роман Слободян, головний касир

МИРОВА ОФЕНЗИВА ЗДА ПОКИЩО НЕ СТРІЧАЄ ПОЗИТИВНОГО ВІДГУКУ У КОМУНІСТІВ

Вашингтон. — Під кінець минулого тижня, напередодні 1965-1966 р.р., ЗДА продовжували свою мирову офензиву, яку безпосередньо нав'язали до Різдвяного, зрештою проблематичного воєнного перемир'я у Південному В'єтнамі. Від того часу минуло вже 10 днів, як американське летунство перестало бомбардувати Північний В'єтнам, продовжуючи все ж розвідчі лети. Пресовий референт Біл Мосрс признав, що різні дії на фронті мирової офензиви є докладно „зорхестровані". Він ствердив надзвичайну делікатність проводження дипломатичних місій і підкреслив, що американський Уряд прихилився до вимог різних союзових та невтральних державних мужів, щоб ота мирова офензива не була сполучена з будь-яким ультиматом на адресу комуністів. Біл Мосрс підкреслив кількакратно момент доброї волі Америки в шуканні мирової розв'язки в'єтнамської проблеми. У ході тієї мирової офензиви Аверел Гарриман відвідав Варшаву, де він нараджувався з польським міністром закордонних справ Рапацьким і його заступником Вінєвічем та „самим" Владиславом Гомулкою, який дуже нерадо приймає західних відвідувачів. Опісля Гарриман полетів до Югославії, де конферував з Тітом, а відтіль полетів до Індії на зустріч з прем'єром Лял Багадуром Шастрі. Польща й Індія є, поруч із Канадою, членами Міжнародної Контрольної Комісії у В'єтнамі, зведеної до фікції польським комуністичним делегатом і заборонами північно - в'єтнамського уряду. Водночас амбасадор ЗДА при ОН Артур Голдберг відвідав Рим, де він одну годину конферував з Папою Павлом VI та, окремо, з італійським президентом Джузеппе Сараґатом і прем'єром Альдо Моро, а також міністром закордонних справ Амінторе Фанфані, який є в стані дімісії. З Риму поїхав до Парижу, де мав довгу розмову з президентом де Голлем і міністром закордонних справ Морісом Кув де Мурвілем та доповідав про В'єтнам на Раді НАТО. З Парижу Голдберг поїхав до Лондону, куди назустріч йому прибув, перервавши відпустку, прем'єр Вілсон. Віце-президент Гюберт Гомфрі побував в Токіо, в Манілі на Філіпінах, де він нараджувався з сіямським міністром закордонних справ, після того був на нарадах на Тайвані (Формозі) і в Південній Кореї. Асистент державного секретаря Менен Вілліямс полетів до Альжиру на розмову з тамошнім президентом Ахмедом Бумедієном. Альжир зберігає дипломатичні взаємини не тільки з Північним В'єтнамом, але й В'єтнамським Фронтом, себто в'єтконґом. Папа ПавлоVI звернувся знову з безпосередніми листами до Миколи Підгорного, Мао Тсе-тунга з Комуністичного Китаю, Го Чі Мінга з Північного В'єтнаму, і президента Південного В'єтнаму Нгусна Ван Тіє, звертаючи всім їм увагу на трагедію війни та прохаючи змагати до миру. Папа тільки в листі до північно-в'єтнамського президента згадав раз про „Північний В'єтнам" а зрештою говорив тільки про „В'єтнам", як одну країну.

Він підкреслив, що мир повинен бути справедливий і запевнити „самостійність країні" — що відповідає становищу Америки в справі Південного В'єтнаму.

Одначе всі ці заходи покищо не знайшли найменшого позитивного відгуку по сторoні комуністів. Навпаки, Го Чі Мінг — північно-в'єтнамський диктатор — у своєму новорічному зверненні дякував „американському народові" за його демонстрації проти „панівних американських кол" та водночас лаявся на ті „панівні американські кола", приписуючи їм виключну вину у війні у В'єтнамі. Знову ж совєтський прем'єр Алексєй Косиґін у своїй промові цілком солідаризувався з Го Чі Мінгом. Пляновану подорож видатного члена кремлівської кліки Александра Шелепіна до Північного В'єтнаму пересунено на четвер цього тижня, не подавши до відома ніяких причин — ані його подорожі, ані зміни її терміну.

Тим часом на воєнному фронті минуло вже 10 днів, як не було летунських налетів проти Північного В'єтнаму. Зате бої в Південному В'єтнамі продовжуються. Між іншим, знайдено 11 тіл жорстоко вбитих військовиків — всіми південних в'єтнамців і трьох американців — які належали до 75-членної стежі, яка кілька днів тому попала в засідку і з поважними втратами вернулася до своєї бази. Всіх 11-х вояків комуністи постріляли, схопивши в полон, після чого в сусідньому селі святкували „перемогу".

Ню Йорк спаралізований комунікаційним страйком

Ню Йорк. — На сам Новий Рік, в суботу 1-го січня 1966 року о год. 5 ранку, розпочався в Ню Йорку страйк, що його проголосила Спілка Транспортових Робітників, яка нараховує 33 000 членів, робітників усіх категорій нюйоркських підземок і автобусів. Загроза страйку висіла над містом від двох місяців, однак переговори ускладнились у зв'язку із зміною управління міста. Після 20-ох років демократичного правління в Ню Йорку — новим посадником стала республіканець ліберального крила — Джан Ліндсей. Хлібодавцем робітників підземок і автобусів не є місто, тільки окрема спілка — „Трензит Авториті", яка, проте, маючи хронічний дефіцит, залежить від грошової підтримки збоку міста, яка своєю чергу заходиться за допомогу від стейту і федерального уряду. В даному випадку посадник Ваґнер, який закінчував свою каденцію з кінцем року, не хотів зв'язувати рук свому наступникові, а цей останній не мав що дати робітникам для покриття великих нових видатків, пов'язаних з його договором праці, що його вимагала Спілка Транспортних Робітників, чи пак її популярний голова — 60-літній безкрупульний Майкел Квілл. Він вимагав ґварантування у новому колективному договорі праці 30% підвишки платень, 4-денного і 32-годинного тижня праці, шість тижнів платної відпустки після року праці, трох додаткових свят у році, 50% платні для емеритів після 25 років праці і багато т. п. пільг, які разом давали суму коло 680 мільйонів долярів. Тому, що „Трензит Авториті" мало на цей рік дефіцит 43 мільйони — воно зовсім не могло ставити контрпропозиції. Квілл обнизив вже в минулу неділю свої вимоги на суму 180 мільйонів дол., але новий посадник Джан Ліндсей став на становищі, що цей страйк узагалі нелегальний і що спершу повинен вирішити його суд: Майкел Квілл подер судовий наказ припинення страйку і справа опинилась перед вищим судом. Нюйоркські підземки перевозять на просторі 720 миль, по яких мчаться 6 820 возів, разом вони обслуговують щоденно кругло 16 мільйонів мешканців Ню Йорку й околиць.

До Південного В'єтнаму напливають нові американські війська

Сайгон. — У мин. тижні вперше включено у бойові дії тільки-що прибулу з Гаваїв третю бригаду 25-ої піхотної дивізії. Перелет з Гаваїв до Південного В'єтнаму тривав 14 годин, на просторі 7.000 миль. Таким чином число американських збройних сил у Південному В'єтнамі зросло до 180.000, не рахуючи залог воєнних кораблів на водах Південно-китайського моря. Коли ціла 25-та дивізія буде перетранспортована до В'єтнаму, то сила американців у В'єтнамі перевищить 200.000. Однак поцило все ще комуністи зберігають в своїх руках ініціятиву й переводять в різних частинах країни скоординовані офензивні дії. В останніх днях їм удалося знову захопити з боєм одне невелике місто Дінлонг, зірвати три мости, завдати важких втрат державному війську в обширі дельти Меконгу. Американські й південно-в'єтнамські збройні сили стриманись від офензивних операцій. Минув вже шостий день, коли припинено бомбардування Північного В'єтнаму. Нема теж сумніву, що на буддистське свято Нового Року 21 січня обидві воюючі сторони припинять бойові дії. Комуністи запропонували 4-денне перемир'я на той час, а з південно-в'єтнамського боку заявлено, що й без тієї комуністичної пропозиції південно-в'єтнамське командування було б припинило воєнні дії — згідно з щорічною традицією.

ТВОРИ ОЛЕКСАНДРА ПОТЕБНІ

Як повідомляє „Літературна Україна", Інститут мовознавства разом з харківськими мовознавцями працює над рукописною спадщиною Олександра Потебні.

Плянують перевидати навіть ті праці відомого лінґвіста що стали бібліографічною рідкістю.

Поступово ліквідують Раду Міністрів Української ССР

Київ. — В днях 20-22 грудня тут відбулася восьма сесія Верховного Совєту Української ССР — совєтської установи, що мала б нібито виконувати ролю „українського парляменту". Сесія тривала всього три дні й обмежилася до вислухання доповідей про державний плян народного господарства УССР та бюджету УССР на 1966 р. і до затвердження указів прийнятих президією Верховного Совєту між його сесіями. Між іншими затверджено указ про увільнення Луки Паламарчука від обов'язків міністра закордонних справ Української ССР, яке то „увільнення" відбулося ще 12 серпня 1965 року. Ні президія Верховного Совєту, ні сам Верхов. Совєт УССР не перевели призначення нового міністра закордонних справ УССР і ця нібито незалежна й суверенна совєт. республіка вже п'ятий місяць без міністра закордонних справ. Водночас із цим восьма сесія Верховного Совєту затвердила увільнення двох заступників голови Ради Міністрів УССР Івана Грушецького й Олександра Щербаня від їх обов'язків. Так же само, як у випадку з Паламарчуком, на місце Грушецького і Щербаня не призначено нових заступників. Увільнено також із складу цієї Ради Міністрів голів „державних комітетів по радіомовленні і телебаченню, по кінематографії і по пресі". Усі ці постанови доводять, що Москва поступово ліквідує Раду Міністрів УССР, як цілком уже зайву установу.

● **Д-р Міхал Гражинський**, колишній польський передвоєнний воєвода на Шлеську в початку війни міністер інформації — помер в половині грудня ц. р. у Лондоні внаслідку ран, що їх дістав, попавши під автомобіль на вулиці автомобіля. Гражинський був командантом польського повстання на Шлеську проти німців на принципі першої світової війни і тому був особливо знавиджений німцями. Він мав 75 років.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

З Новим Роком!

Безповоротно й невідклично відійшов у минуле старий, 1965-ий рік, як відходили й відійшли всі його попередники: з новими метриками народжень та зі свіжими могилами, з успіхами й невдачами, з радощами й смутками. Перед нами — новий, від народження Христа 1966-ий рік. На його порозі наші думки і почування чергуються: невже ж той 1965-ий рік справді проминув, і що принесе нам новий рік, що його починаємо?

Ніхто з нас не знає, що кому судилося. І добре так. Але — коли мова про наше громадське і суспільне життя — ми знаємо, що „припадає" і що заплянoвано.

До найважливіших плянів на цей новий рік належать у нас конвенція Українського Народного Союзу, що має відбутися в Шикаго впродовж тижня, який починається 16-го травня, та конвенції інших подібних організацій. З досвіду й історії відомо, що конвенції УНСоюзу, які відбуваються щочотири роки, були в більшій чи меншій мірі справжніми граничними стовпами в розвитку не тільки цієї найбільшої, найстаршої і найзаможнішої української установами у вільному світі, але часто мали й рішальне значення для розвитку всієї нашої громади. Багато виглядів на таку переломовість мають і цьогорічні конвенції УНСоюзу, Українського Робітничого Союзу та інших організацій.

Згадаємо тільки про одну проблему, яка, мабуть, стоятиме на порядку конвенцій цих установ. Це — плянована й обговорювана вже багато років, зокрема в останньому десятирічч: закту алізована справа злуки-об'єднання цих організацій, головно Українського Народного і Українського Робітничого Союзів. Правда, ця справа стояла вже на порядку попередньої конвенції цих двох великих союзів, але рішення не були однакові. Конвенція УНС доручила його проводові продовжувати заходи в справі злуки, а конвенція УРС схвалила ці заходи припинити. Однак, у найширших колах членства цих організацій — маємо враження — є велике бажання і, можна б сказати, туга за злукою. Обидві установи великі, обидві добре загосподарені, обидві визнають і в своїй праці керуються тими самими національно-демократичними засадами, але обидві вони окремо — як це принагідно висловився головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір — хоч і є вже завеликі, щоб бути малими, але ще замалі, щоб уже бути великими. Їхня злука та об'єднання їхніх моральних, людських сил та матеріяльних ресурсів створило б таку могутню українську організаційну і господарську силу, що вже була б навіть на американсько-канадійські відносини таки справді великою і в своєму стані і ще більше в своєму потенціялі.

Для здійснення такої злуки є багато всіляких передумов — правних і формальних. При добрій волі, при взаємному зрозумінні й вирозумінні ці передумови можна виконати, бо вони є другорядні в порівнянні із самою ідеєю та наявними загальними користями такої злуки.

Цій проблемі плянуємо в найближчих тижнях і місяцях віддати багато уваги, бо ми глибоко переконані, що коли б пощастило цю ідею злуки союзів здійснити, то рік, в якому це станеться, був би одним з найсвітліших і найплідніших років у нашій історії. Дай Боже, щоб це сталося вже в цьому новому, 1966-му році!

Страх перед миром

Уже давно західні кореспонденти повідомляли із Сайгону, що патріотичні в'єтнамці куди менше бояться війни, хоч вона жорстока й виснажлива, — аніж миру. Себто такого миру, який остаточно погребав би волю у Південному В'єтнамі й надії на об'єднання країни під прапором волі. Південнов'єтнамські патріоти надзвичайно вразливі на пункті всяких миролюбних увертюр, ведених в часі, коли велика частина їхньої країни все ще контролюється комуністами, а нарід живе в атмосфері комуністичного терору. В'єтнамські патріоти здають собі справу з того, що в таких умовинах можна буде в мирових переговорах осягнути щонайвище гнилий компроміс, як це сталося з перемир'ям у Панмунджомі щодо Кореї в 1953 р., і на Женевській конференції, що поділила В'єтнам у 1954 р., і в 1961 р. у Женеві, що „невтралізувала" Ляос. В'єтнамці не можуть забути, що Америка, навіть здобувши світлу перемогу в останній світовій війні, програла її політично і в Европі і в Азії. Відсіль їхнє недовір'я і конечність щораз нових заяв та запевнень збоку Америки, що вона не залишить Південного В'єтнаму напризволяще.

Хвиля „пацифістичних" демонстрацій у ЗДА підсилила нервозність в'єтнамців. Але ще більше стривожила їх „мирова офензива", поведена офіційними американськими чинниками. Коли часопис такої міжнародної марки, як „Н. Й. Таймс", дораджує Президентові — у зв'язку з тією „мировою офензивою" — погодитись на переговори також із південнов'єтнамськими терористами, тобто т. зв. В'єтконгом, погодитися включити у переговори також північнов'єтнамські „чотири пункти", які в сумі вимагають скомунізування Південного В'єтнаму, а тим часом припинення налетів проти Північного В'єтнаму, — то нічого дивуватися, що в'єтнамські патріоти мусять бути збентежені, схвильовані, стривожені. Колюмніст пресового концерну Герста, Варрен Роджерс, який особисто пізнав відносини у Південній Азії, стверджує у статті „Страх Сайгону перед палячами миру", що коли б якийсь в'єтнамський професор у кав'ярні в Сайгоні запропонував повести з комуністами „переговори без передумов", то його негайно арештували б . . .

Всі громадяни, прихильні рішучій політиці Президента супроти комуністів у В'єтнамі, в першу чергу військовики, одностайно стверджують, що найбільша шкода з демонстрацій „пацифістів" не так в породжуванні серед комуністів фальшивих надій на спротив американських народних мас, як радше у підрізуванні моралі американського вояка у В'єтнамі. Мирова офензива американської дипломатії має доказати союзникам Америки і всім „невтральним", що Америка дійсно хоче миру. Ця мирова офензива може пригодитись, як моральне виправдання гострішого ведення війни, коли ворог не відступить від своїх вимог. Але водночас вона дуже ризиковна, коли йдеться про мораль в антикомуністичних в'єтнамських колах народу і про настрої американського воящва у В'єтнамі. І тому годі захоплюватися тією мировою офензивою, якої — цілком слушно — американський уряд не розголошує, як радісної сенсації.

М. Чировський

ГОСПОДАРСЬКА ПРОЕКЦІЯ НА 1966 РІК

Перед нами, як і щороку, „Господарська проєкція на 1966-ий рік", видана однією з найбільших американських асекураційних компаній — компанією „Пруденшел". Це вже п'ятнадцяте видання таких проєкцій-передбачень, що спираються на солідних статистичних даних і глибокій економічній аналізі ринкових процесів.

Те, що стверджують економісти цієї асекураційної компанії, може сповняти нас оптимістичним духом, хоч би як застерігались вони, що їхня проєкція сягає тільки на найближчий, 1966-ий рік. Однак треба підкреслити, що дотепер передбачення компанії „Пруденшел" виявились досить правильними, і тому їм можна повірити у високій мірі.

Зазначаючи, що в минулому господарські проспeритети тривали в ЗДА від 3-ох до 4-ох років, перервані періодами рецесії, автори проєкційного рапорту кажуть, що тепер ми є свідками незвичайно довгої доброї ринкової коньюнктури, яка триває вже п'ять років, і що слід сподіватися в 1966-му році дальшого її продовження в усіх фазах і в усіх господарських ділянках.

Цікаво, що обниження податків навесні 1964-го року і споживчих акцизів у 1965-му році уважається в цій проєкції найважливішими спричинниками довготривалости проспeритету, при чому не підкреслюється зовсім ваги постійно зростаючої воєнної акції у В'єтнамі, хоч воєнні дії завжди в минулому пожвавлювали ринкові процеси. З'ясовуючи господарські можливості наступного року, автори проєкції відносно мало уваги присвячують наростаючому воєнному конфліктові; про цей конфлікт згадують вони лише посередньо, пов'язуючи його із збільшенням федеральних видатків, які для розвитку господарських процесів мають суттєве значення.

Федеральні видатки на війну у В'єтнамі і на суспільно - добродійні цілі збільшаться на 7.5 більйона долярів, а внаслідок обниження податків федеральні прибутки зростуть на 3.5 більйона, стверджують автори проєкції, при чому додають, що не треба сподіватися нових податкових обнижень для пожвавлення консумпційних видатків.

Народне господарство — читаємо в цьому рапорті — досягне майже повного технічного затруднення і рівня повного використання продукційної потенціяльности. Ціни зростуть на яких 2.25 відсотка, але не треба боятися якоїсь головокружної інфляції.

В цьому місці автори рапорту де в чому не дочислилися. Небезпека інфляції велика, і якраз з цієї причини кільканадцять днів тому Федеральна Резервова Банкова Система вирішила піднести редисконтову стопу, яка у дальшому своєму ефекті має спричинити подорожчання кредиту, обмеження фінансових засобів і деяке сповільнення господарських процесів.

Ліберальні політичні та господарські кола, а зокрема Петен, голова Банково-Фінансової Комісії Конгресу обурилися цим кроком Федеральної Резервової Банкової Системи. Переведено навіть конгресове переслухання в цій справі, але тому, що цей захід був слушний і потрібний, як протидія інфляції, підвищення редисконту залишилося всилі.

Порівнюючи господарські досягнення 1965-го року із можливостями 1966-го року, автори проєкції приходять до таких висновків:

Загальний національний виробничий потенціял у всіх ділянках, вартість продуктів і послуг досягнуть суми 714 більйонів долярів — майже на 45 більйонів більше, як в минулому році, становлячи 4,25 відсотка реального господарського росту на річній базі. Консумент витратить рекордові суми грошей на свої потреби — майже 452 більйони долярів, отже на 25 більйонів більше, як у 1965 році, що зумовлюватиметься його рекордовими заробітками внаслідок посилення воєнно - оборонної продукції, і в свою чергу у великій мірі підсилить ринковий попит і заохотить до щораз більших продукційних та інвестиційних плянів.

Величезну питому вагу консумента у модерному процесі влучно схарактеризував Еклі, головний господарський дорадник Президента, кажучи, що є він героєм господарського проспeритету і що від нього залежить доля економіки країни.

В узалежненні від бажань споживача і збільшених урядових видатків інвестиції піднесуться в 1966-му році на яких 8 більйонів долярів і досягнуть майже 75 більйонів. Випродукується в тому році 9 мільйонів авт і 4 мільйони телевізорів. Нових домів буде збудовано на 30 більйонів долярів. І тільки в ділянці міжнародної торгівлі треба сподіватися значного погіршання. Проспeритет підвищить американський імпорт, а зростаючі ціни сповільнять експорт. Це у своєму висліді спричинить глибший дефіцит американського міжнародного платничого балянсу і, правдоподібно погіршить міжнародне становище доляра. Без сумніву, автори проєкцій мають рацію, твердячи, що 1966-ий рік принесе дальший розмах національної економіки З'єднаних Держав. Але при цьому треба мати на увазі й те, що саме Уряд своїми видатками буде найбільш суттєвим фактором у продовжуванні проспeритету.

Колись, в 1938-му році, ЗДА витрачали на оборону 6 більйонів долярів, а в 1966-му році видатки можуть піднестися вдесятеро — майже до 60-ти більйонів. Це означає до деякої міри неприродний економічний розвиток, внаслідок збільшення ролі центрального уряду і зменшення значення приватного сектору народного господарства і його роздуття понад міру. Тим самим ростиме штучність цього розвитку і трудність його повороту до нормального стану через захитання купівельної сили доляра, надмірне „розвезення" консумента, який не хотітиме нічого собі відмовити, і послаблення самостійности та відповідальности приватної ініціятиви.

Автори проєкції компанії „Пруденшел" зазначають, що вони обмежуються оцінкою господарського положення в 1966-му році і не беруться до будь - якого довго - метражевого передбачення. Однак, вони підкреслюють, що в майбутньому рецесії та імпаси на ринку можуть повторюватися, заперечуючи цим самим погляди крайньо „ліберальних" економістів поклейзіянської доби.

НІМЕЧЧИНА ПЕРЕД 1966 РОКОМ

Мюнхен. — На порозі нового, 1966 року суспільство Німеччини оглядається на події минулого, 1965 року.

Найвизначнішим фактом минулого року були, безперечно, вибори до парляменту, що відбулися 19-го вересня. Хоч дві партії, що звуть себе християнськими, мали приріст голосів, абсолютної більшости в парляменті вони не здобули. Соціял-демократія дістала теж нові мандати, а втрати пішли на рахунок партії вільних демократів (лібералів). Отже, прем'єрові Ергардові довелося творити коаліційний уряд з лібералами.

Інші пляни мав 90-літній голова Християнсько-Демократичної Унії Аденауер. Він сподівався створити коаліцію християнської демократії з соціял-демократами. Цей плян не вдався, і Аденауер цими днями заявив, що далі не буде головою Християнсько - Демократичної партії. Таким чином колишній канцлер німецького уряду дає вільну руку для Ергарда, котрого Аденауер не вважає за „політика".

В зреченні Аденауера можна бачити також його розчарування в де Голлеві. Аденауер вважав, що де Голль буде активний у політиці супроти Москви і допоможе Німеччині об'єднатись. В Німеччині була ціла група політиків, званих „голлістами". Ці люди — на чолі з Аденауером і баварським Штравсом — ставилися з недовір'ям до ЗДА. Мовляв, Вашингтон не захоче в рішальний момент прийти на допомогу Німеччині проти агресії зі Сходу, а тому слід спиратися на власні сили Західньої Европи: де Голль почав виробляти атомові бомби.

Однак де Голль у своїх заявах в зв'язку з президентськими виборами у Франції дуже холодно поставився до Німеччини. Ще й перед тим французький уряд не раз підкреслював свою прихильність до Росії і Польщі, як традиційних союзників Франції проти Німеччини. 10-го грудня де Голль висловив свій острах щодо дальшого розвитку Німеччини, в якій може прокинутися націоналізм, приглушений поразкою в другій світовій війні. Де Голль спротивився будь-якій участі Західньої Німеччини в рішеннях щодо атомової стратегії.

Ці факти змінили напрям політики Ергарда, який вважає Америку за певного союзника, здібного обороняти Европу проти будь-якої агресії. Подорож Ергарда до Вашингтону перед Різдвом 1965 року не принесла німецькому урядові бажаних результатів, а саме — участи в рішеннях щодо атомової стратегії. Це право лишає в своїх руках Вашингтон. Німцям запропоновано співпрацю в дослідженні небесного простору.

Очевидно, в Вашингтоні мають причини, щоб відмовити німецькому урядові участи в рішеннях щодо атомової війни. Коли б сталося згідно з бажанням Бонну, то пропаганда проти уряду Німеччини, як „воєнного палія", ще більше поширилась би в країнах совєтського бльоку, а разом з тим і проти ЗДА. Це зовсім не бажане для Вашингтону і для союзників ЗДА.

В Німеччині побачили тактичну помилку уряду Ергарда. В пресі згадують, що катастрофа другої світової війни не скоро піде в забуття, у міжнародній політиці, і Німеччина, досягнувши господарського добробуту, не повинна виявляти великих амбіцій у міжнародній політиці, не лякати своїх сусідів силою зброї.

Цю ноту чути було в промові канцлера Ергарда на Різдво 25-го грудня до німецького народу. Він говорив про волю народу до об'єднання і заперечив обвинувачення, що його уряд хотів би війною об'єднати Німеччину.

Можна сподіватися, що згодом прийде до полагодження справи Німеччини. Комуністичний режим Ульбрихта в совєтській зоні Німеччини найбільш ненормальний серед інших ненормальних режимів у „народних демократіях", насаджених Москвою після 1945 року. Символом цього була стрілянина в Берліні на Різдво 25 грудня. Кілька осіб з Схід. Берліну пробували втекти на волю через ликовісний мур власним автомобілем: комуністична поліція убила одного, інших заарештувала. Отже — замість миру і доброї волі між людьми, німці були свідками убивства своїх громадян, що хотіли вирватися на волю.

Напередодні нового Року Західня Німеччина перебуває в атмосфері „холодної війни", що йде з країн совєтського бльоку. Радіо, преса, промови комуністичних вождів — все це спрямоване на „паліїв війни" в Бонні. Кореспондент московської „Правди" посилає з Бонну фантастичні обвинувачення проти німецького уряду, що, мовляв, тільки й думає, як би почати третю світову війну. Матеріял для комуністичної пропаганди знаходить він в пресі недобитків гітлеризму, що після „денацифікації" почувають себе вільно і буцімто пробують у своїх часописах оживити нацизм.

П. А.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ

(Повідомлення канцелярії Митрополичого Ординаріяту)

Від якогось часу частина української преси в ЗДА і в Канаді веде кампанію проти Високопреосвященнішого Архиєпископа Кир Амврозія Сенишина, ЧСВВ, Філядельфійського Митрополита, закидаючи йому американізацію і латинізацію нашої Церкви, сприяння асиміляції наших вірних та намагання змінити її назву з Української Католицької Церкви Візантійського Обряду на Католицьку Церкву Візантійського Обряду, щоб таким чином відокремити її від цілости Української Католицької Церкви. Та це є незгідне з правдою.

А коли до цього додати неречевий підхід у статтях тої преси і часто обидливий спосіб писання, то все те разом ніяк не приносить добра нашій загальній справі, а, навпаки, шкодить їй.

Згадані безпідставні закиди опрокидує понад тридцятьлітня діяльність Високопреосвященного Кир Амврозія, як священика - місіонаря, ігумена - душпастиря, єпископа - помічника, єпарха і митрополита, бо вона є наглядним доказом його ревної і відданої праці для добра Української Католицької Церкви і її вірних у ЗДА, що навіть іноді відмічувала наша преса.

Саме Митрополит Кир Амврозій, ще як єпископ-помічник, започаткував видання журналу „Ковчег", у якому писав багато про український обряд і його красу та про нашу історію і культуру, а англомовний журнал „Да Арк" інформував про те американський католицький світ.

Для здержання асиміляції і для збереження молодого, тут родженого покоління при нашій Церкві і в українськім обряді, Митрополит перед роками уклав і видав двомовні молитовники „Христос між нами" і „Величаєм Тя" та ряд різних мистецьких ікон, які здобули признання у найвищих церковних чинників.

Для питомців нашої Духовної Семінарії у Вашингтоні, крім нормального навчання про український обряд, влаштував додаткові курси під час літніх вакацій, а тепер при нашій Семінарії у Вашингтоні заснував Осередок Українських Студій, завдання яких поглибити знання наших студентів богословії в ділянці українознавчих предметів. Духовенству і Сестрам доручив студіювати Божественну Літургію, щоб пояснити її вірним і в школі дітям, для кращого сприймання.

В Пастирських Посланиях Митрополита часто зустрічаються заклики, щоб наші вірні зберігали українські національні традиції і свою рідну мову, передаючи прив'язання до них своїм нащадкам — нашій молоді.

Це наявно свідчить, що Митрополит Амврозій був і є проти асиміляції.

Керуючись доброзичливістю до українських скитальців, жертв повоєнного лихоліття України, наш Митрополит, ще як єпископ-помічник, створив 1946 року Український Католицький Допомоговий Комітет, який допоміг спровадити і примістити на працю коло 45 тисяч українських переселенців, а тепер посилає грошову і харчову допомогу нашим залишенцям у краях Західньої Европи.

Це є також виявом його патріотичних почувань і національної солідарности.

Доводилося чути, а то й читати про те, що Митрополит Кир Амврозій буцімто доручав своїм священикам збирати підписи на те, щоб він став патріярхом. Це — видумані історії, які не мають у собі ніяких підстав правди. Митрополит уважає, що всякі церковні достоїнства й почесті уділює Апостольська Столиця своїм власним рішенням, а не на посторонні вимоги.

Недавно згадана преса подавала, що Митрополит Кир Амврозій хоче змінити назву Української Католицької Церкви Візантійського Обряду на Католицьку Церкву Візантійського Обряду, щоб таким чином змінити юридичне становище нашої Церкви в ЗДА.

Хто є неупереджений, той візьме до уваги незаперечний факт, що якраз Митрополит Кир Амврозій був тим, який завжди прив'язував велике значення до правильної назви нашої Церкви. Для прикладу вкажемо на офіційний „Католик Директорі", довідник католицької Церкви в Америці, в якому Митрополит, ще як Стемфордський Єпарх, увів назву: Українська Католицька Єпархія Стемфорду, а ставши Митрополитом, вживає назви: Українська Католицька Архиєпархія. Також в нашім Шематизмі впровадив і вживає офіційну назву: Українська Католицька Церковна Провінція, чого до того часу не було.

Слід ще додати, що на своєму єпископському і митрополичому гербі Високопреосвященний Митрополит Кир Амврозій має тризуб.

Отже нема підстави навіть припускати, що Митрополит Кир Амврозій хотів би тепер те все знехтувати, щоб нібито унезалежнити себе від Верховного Архиєпископа Емінеції Кир Йосифа. Ніякий український католицький єпископ у вільному світі не може себе узалежнювати від інших єрархів, ані жадний єрарх не може такого узалежнення приймати без виразкого зарядження Святого Апостольського Престолу.

Згідно з дійсним станом стверджується, що поголоски, які кружляють серед нашого громадянства та які поміщують деякі українські часописи, є неправдиві.

Від Канцелярії Митрополичого Ординаріяту.

о. Михайло Федорович
канцлер

23 грудня 1965

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У 1965 РОЦІ

(1)

СІЧЕНЬ:

1 — Участь численної української групи в 15-тисячній маніфестації різнонаціональних мистецьких груп у Філядельфії, Па.

2 — Заснування Т-ва Прихильників УНРеспубліки в Денвері, Колорадо. Голова: П. Олексієнко.

3 — Урочисте відзначення в манастирі СС Василіянок у Верісcо, Аргентина, 25-річчя з дня приїзду перших місіонарок СС Василіянок до Південної Америки. Проводив Єп. Кир Андрій Сапеляк.

4 — Резолюція конґресмена Деніеля Флада з Пенсилвенії про створення окремої конґресової Комісії для спра поневолених націй.

7 — Різдво Христове святковано в усіх православних і греко-католицьких церквах, що зберігають юліянський календар.

8 — Поет Володимир Сосюра помер у Києві на 67-му році життя.

9 — Традиційний щорічний концерт - баль хору „Думка" в готелі „Гілтон" в Ню Йорку.

10 — Д-р Ярослав Хмилевський, лікар, громадянин, кол. старшина, помер у Балтиморі на 69-му році життя.

10 - 17 Виставка образів Студентської Секції ОМУА в Ню Йорку.

16 — Конвенція в Ню Йорку Американських Приятелів Антибольшевицького Бльоку Народів (ПАБН); звідомлення голови Білинського, доповідь Ярослава Стецька.

17 — Конференція представників Українського Відділу ПАБНА у ЗДА. Голова: д-р Нестор Процик з Боффало.

Загальні Збори Канадійського НТШ, Торонто. Голова: проф. Є. Зеркипорох.

— Прем'єра в Ню Йорку документального фільму „Шевченко у Вашингтоні" Юрія Тамарського.

22 — Урочисте відзначування роковин 4-го Універсалу з 22-го січня 1918 і Акту Злуки з 22-го січня 1919 року по всіх скупченнях українців у вільному світі.

Український „Тиждень" проголошений в Торонто, Канада.

— Комітет Українців Канади (КУК) проголосив своє становище до так званої справи контактів.

23 „Гомін України" повідомив про смерть на Сибірі видатного діяча д-ра Володимира Горбового, на 67-му році життя.

24 — Збори Окружної Ради Союзу Українок Америки в Ню Йорку; 13 Відділів, 40 делегаток. Голова: Наталя Чапленко.

— Павло Гуменюк, скрипаль, піонер з давньої еміграції, помер у Ню Йорку на 80-му році життя. Автор перших двох українських платівок в ЗДА.

25 — Найменування Верховного Архиєпископа, Митрополита Йосифа Сліпого одним із 27-ох нових кардиналів.

— Резолюція у Палаті Репрезентантів конґресмена Тадеуша Дульського в справі поштової марки Тараса Шевченка.

— Загальні Збори Українського Технічного Т-ва в Торонто. Голова: інж. Ю. Курис.

26 — Софрон Федів, український фотограф і друкар, помер у Нюарку на 56-му році життя.

28 — Денис Лукіянович, видатний педагог і письменник, помер у Львові на 92-му році життя.

30 — Загальні Збори Українських Спортових Т-в, Схід. Голова: д-р Е. Жарський.

— Традиційні Вечерниці „Червоної Калини" в Ню Йорку, з участю 1 200 осіб і 42 дебютанток.

— Поява у Римі в „Записках Чина СВВ" „Божественної Літургії" о. д-ра Мелетія Соловія.

ЛЮТИЙ:

3 — Заява Митр. Максима Германюка у Вінніпегу в справі Патріярхату для Української Католицької і для Української Православної Церков.

6 — Урочисте посвячення прапора Нюйоркського Відділу ОбВУА.

— Виставка образів Надії Сомко й Сергія Макаренка у Ню Йорку.

6-7 — Засідання Проводу Міжнародної Унії Католицької Преси у Штуттгарті в Німеччині. Участь проф. д-ра В. Янова.

7 — Виставка образів у Філядельфії баталіста Леоніда Перфецького.

13 — Велика нарада в Ню Йорку, скликана Урядом УНР на еміграції. Проголошення становища Державного Центру до міжнародних та українських актуальних питань.

— Виставка скульптури і образів членів ОМУА у Філядельфії.

— Виставка образів Володимира Ласовського і Богдана Василишина в Ню Йорку.

19 — Єромонах протоігумен ЧСВВ о. Родіон Барабаш помер у Варшаві на 61-му році життя.

20 — Нарада у Філядельфії центральних українських комбатантських організацій Америки і Канади в справі об'єднання.

20-21 13-ий З'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) в Ню Йорку. Голова: мгр Іван Винник.

22 — Урочиста інсталяція Кардинала Йосифа Сліпого.

25 — Спільна авдієнція українців у Папи Павла VI з нагоди інсталяції Кардинала Йосифа Сліпого. Історична промова Папи про потребу єдности.

26 — Загальні збори Української Студентської Громади в Ню Йорку. Голова: Євген Данилишин.

27 — Загальні Збори Об'єднання Мистців Українців Америки в Ню Йорку. Голова: Любомир Кузьма.

(Далі буде)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Ірина Ськірчинська Стецура

Успіхи Андрія Добрянського

Український молодий співак бас Андрій Добрянський відбуває тепер турне по Америці і Канаді з Крайовою Компанією Метрополітен Опери, яке проходить і для компанії, для нього з величезним успіхом.

Андрій Добрянський в ролі Дон Маґніфіко в „Сіндерелла" Россіні.

Крайова Компанія Метрополітен Опери це зовсім щось нового в американському музичному світі. Вона уфундована спільно Метрополітен Оперою і „Джан Ф. Кеннеді Сентер фор де перформінг артс" і заснована ще покійним президентом Кеннеді в 1963 році для двох цілей: щоб, відвідуючи міста Америки, де нема постійних оперних театрів, заохотити їх до заснування таких інституцій, а друге, щоб дати нагоду молодим американським талантам, яких так багато в цій країні, виявитися і розвинутися. Коли матірна компанія — Метрополітен Опера анґажує тільки найбільш відомі оперові зірки в світі, і в результаті її продукції — це виступи поодиноких зірок, то Крайова Компанія — це гурт молодих людей із палким бажанням розвинути свої таланти, перебувати в мистецькому турне цілий круглий рік.

Через сім тижнів минулого літа на кемпусі Батлер Університету в Індіянополіс, Індіяна 130 артистів та інших співробітників Крайової Компанії готовилися до поставлення чотирьох опер — „Мадам Батерфлай", „Кармен", „Сіндерелла" — Россіні та „Сузанна" американського композитора Карлайла Флойда, під режисурою світової слави Тозе Кінтеро, Ґінтер Реннерта, Йоші Аояма (з японського театру „Кабукі") та Люї Дікре. З-поміж 1.000 артистів, яких переслухано для Крайової Компанії, більше ніж половина вибраних виявилась вже досвідченими співаками Европейських оперних театрів — і в цьому середовищі опинився і наш Андрій Добрянський.

Як уже згадано, Крайова Компанія приготовила чотири опери із задумом показати їх в 70-ти містах Америки і Канади протягом 9 місяців, проїхавши 25,000 миль. Очевидно, що ту саму ролю в кожній із названих опер виконує по кілька співаків — а Андрієві Добрянському приділено головну ролю Дон Маґніфіко в „Сіндерелла" та дві менші — Зуніґи в „Кармен" та Бонзе в „Мадам Батерфлай".

Від початку сезону себто від прем'єри в Індіянополіс в дні 20 вересня, 1965, Андрій Добрянський вже десятки разів виконував згадані ролі в „Кармен" та „Мадам Батерфлай" та кожний раз зумів здобути собі дуже прихильну оцінку критиків. Почавши ще в Індіянополіс, іє зараз в другий вечір після прем'єри Андрій співав ролю Бонзе, „Індіянополіс Таймс" написав: „Поява Андрія Добрянського вчора в ролі Бонзе, хоч була короткою, зробила фантастично сильне враження".

Коли Крайова Компанія ставила „Мадам Батерфлай" в Лінкольн Сентер в Ню Йорку 4-го листопада, появилася така згадка в „Ню Йорк Таймсі": „Андрій Добрянський вирізнявся своїм великим, резонантним голосом". А вже найкращу рецензію одержав Андрій Добрянський в „Бостон Ґлобі", який пише: „... За винятком подиву гідного Бонзе Андрія Добрянського ... решта продукції була тільки пересічною... Якщо б постановка „Батерфлай" дорівнювала б ... динамічності Добрянського, вона була б захоплюючою."

Більше уваги, одначе хочемо присвятити А. Добрянському в головній ролі Дон Маґніфіко, себто вітчима Попелюшки в „Ля Ченеренталя" Россіні.

Крайова Компанія ставить її в англійській мові — тому називає її „Сіндерелла", ми, по українськи, можемо говорити про „Попелюшку". „Попелюшка" Россіні — це „опера-буффа", себто комічна опера, скомпонована в 1816 році. І своїм настроєм, і загальним музичним стилем належить вона до комічних опер Моцарта чи „Цирульника із Севіллі" цього ж самого Россіні. „Попелюшка" повна дотепів, жартів, і комічних ситуацій; її постановка — казкова, а музика жива і дуже сприємлива. Від співаків у цій опері вимагається в першій мірі беззастережно уже таки найвищої кляси співочої техніки (ресітативи, що не раз переходять просто в „скоромовки" та кольоратура), непересічно широкого голосового діяпазну, та першоклясного акторства. Біограф Россіні — Франціс Той — побоюється, що чимраз менше співаків настільки вишколених, щоб могли цю оперу добре виконати. „Попелюшка", наприклад, вимагає куди більшого вкладу праці співаків, та не дає такої нагоди пописатися голосово (відносно легшим коштом) як, скажім, опери Пуччіні чи Верді. У висліді співаки, коли і навіть мають дані на добре її виконання — не хочуть її співати. Одначе для слухача і глядача, „Попелюшка" розкішна — справжня казка.

Очевидно, щоб одержати одну з головних роль — цебто ролю Дон Маґніфіко — Андрій Добрянський мусів відповісти всім згаданим вимогам. Одначе це ще не було б все; Важливим було також, як він з цієї ролі вив'язався. Це ж бо одна з найдовших оперних роль (крім Ваґнерівських) і, як для баса, дуже високо положена (доходить до фіс). А. Добрянський, одначе, виявився прекрасним бассо-буффо: свобідним і комічним на сцені, співаючи стилево — ресітативи з легкістю, а арії могутнім дзвінким голосом. При чому він теж виявився знаменитим і переконливим актором в ролі зубожілого барона, який конче хоче якусь із своїх доньок видати за князя, тільки не пасербицю Попелюшку.

Коли Крайова Компанія ставила „Попелюшку" перший раз в Ню Йорку, та інший співак виконував ролю Дон Маґніфіко, „Ню Йорк Таймс" не згадав про нього ні словом. Коли пізніше цю ролю співав Андрій Добрянський, „Ню Йорк Таймс" з 8-го листопада написав: „...зміст того, що він (А. Добрянський) співав, проходив через куртину звуків оркестри, яка в цьому театрі часто твориться перед співаками. Голос А. Добрянського був великий, його гра — широкою". Слідувала замітка, що голоси інших співаків не проходили згаданої куртини звуків оркестри. „Де Рокленд Індепендент" (часопис Лонґ Айленду) з 11-го листопада писав: „Андрій Добрянський, як Дон Маґніфіко був у дуже добрій голосовій формі, а особливо добре показався в ансамблях та у грі... було наявним як він добре в цій ролі почувався." На закінчення рецензії ще одна цитата з клівлендського Де Плейн Ділер з 17-го жовтня: „Андрій Добрянський як ... Дон Маґніфіко був знаменитий і в грі і у — співі."

Вище наведені рецензії вказують на те, що Андрій Добрянський сьогодні вже співав на поземі крайовому, все-американському (для відрізнення від рівня місцевого). Його черговим, хоч найтяжчим кроком, це був би вихід на рівень інтернаціональний. Сьогодні артистові співати таку велику і трудну ролю, як Дон Маґніфіко, в таких поважних музичних центрах, як Лінкольн Центер в Ню Йорку, та одержати такі прихильні оцінки — це поважне осягнення, що його тільки особи, які самі пробиваються в музичному світі, можуть належно оцінити.

В розмові з Андрієм Д. довідуємось, що куди б він не їздив (протягом листопада і грудня були це міста стейту Ню Йорк, Бостон, Оттава, Монтреаль і Торонто) — всюди зустрічали його — делеґації колег знайомих ще з Европи. І хоч Крайову Компанію кожне місто приймає дуже величаво (в Канаді навіть було прийняття в американській амбасаді), то за словами А. Добрянського „чомусь тепле слово від рідних значить так багато більше"

Беручи до уваги, що багато з нашого громадянства в ЗДА захоче почути Андрія Добрянського, будемо подавати в пресі що місяця плян його виступів. Авторка цих рядків хотіла б піддати думку, що і старші діти зовсім еміло можуть іти на „Попелюшку". Опера ця така жива і поставлена з такою пишнотою, що старші діти приймуть її дуже добре; це також було б ідеальною нагодою впровадити дітей у світ опери. Вони, що-правда, будуть звертати увагу на інші аспекти цієї опери, як старші, але, як одні так і другі, проведуть пополудне чи вечір надзвичайно приємно і цікаво, а при цьому почують і побачать нову українську „зірку" — Андрія Добрянського.

● В Польщі 60% студіюючих на медичних факультетах є студентки, а тільки 40% студенти-мужчини. Керівні лікарські кола б'ють на тривогу, що щораз дошкульніше буде відчуватись брак лікарів та зокрема, дослідників в науково-медичних осередках і лябораторіях. Головна причина — погана державна винагорода лікарям, особливо в порівнянні з інженерами та взагалі фахівцями технічних наук, які тому притягають студіюючу молодь.

Українська Православна Церква „ВСІХ СВЯТИХ"
206-208 Схід 11-та вулиця, Ню Йорк
ПОРЯДОК СВЯТОЧНИХ ВІДПРАВ

Четвер, 6 січня: Навечір'я Різдва Христового. Велике Повечір'я, год. 9:00 веч. П'ятниця, 7 січня: Різдво Христове: Служба Божа, год. 10:00 ран. Субота, 8 січня: год. 10:00 ран. Собор Пресвятої Владичеці Нашої Богородиці. Служба Божа, год. 10:00 ран. Неділя, 9 січня: Св. Первомученика Стефана. Служба Божа, год. 10:00 ран. Четвер, 13 січня: Новорічний Молебень, год. 8:00 веч. П'ятниця, 14 січня: Новий Рік. Служба Божа, год. 10:30 ран. Вівторок, 18 січня: Сл. Божа і Освячення Води, 10:00 ран. Навечір'я Богоявлення Господнього. Велике Повечір'я, год. 8:00 веч. Середа, 19 січня: Богоявлення Господнє. Служба Божа і Освячення Води, год. 10:00 ран. Четвер, 20 січня: Собор Св. Івана Хрестителя. Сл. Божа, год. 10-та ран.

З радісним Святом Різдва Христового та Новим Роком, сердечно вітаємо усіх наших Дорогих Парафіян і Прихильників і бажаємо великих милостей від Всещедрого Господа Бога.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

о. Протопресвітер С. Гаюк, настоятель, Ів. Макарик, голова Уряду Параф., М. Сосницький, заст. голови, А. Пенкало, рек. секретар, Пазя Стасюк, скарбник, М. Пальчинська, фін. секретар, О. Дідух, дир. хору, Н. Завалюжний, дяк, К. Захарко, голова С-ва, К. Гуральний, гол. Б-ва.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Сиракюзи, Н. Й.

ПОТРІЙНИЙ ЮВІЛЕЙ ЙОСИФА ЗАЯЦЯ

14 листопада відзначила наша громада потрійний ювілей Йосифа Заяця, а то: 72-ліття з дня народин, 50-ліття подружжя і 55-ліття праці дяка-дириґента, учителя української мови. З цієї радісної нагоди відбувся в залі Українського Нар. Дому бенкет, на який прибуло понад триста громадян. Бенкетом провадив п. Іван Піґуляк. Під час бенкету виголошено кілька промов. Від родини промовляв Веч. о. Богдан Смик, парох Ютики, а п. Віктор Осухівський від громади. Впр. о. декан і парох Василь Середович вручив Ювілятові під загальну радість присутніх Благословення від Святішого Отця Папи Павла УІ з нагоди подружжя Ювілята і Грамоту від Їх Екселенції Кир Йосифа Шмондюка такого змісту

„Грамота". Високоповажаний Пан дякоучитель і дириґент Хору Церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюзах. Нам відомо, що Ви завжди були вірні своїй Церкві, церковним властям, свойому званню і в службі українському народові. Вашим чесним релігійним життям продовж 72 років, в тому 54 роки церковної праці і 50 років супружжого життя Ви дали гарний примір самопосвяти і жертвенности всім до наслідування. Тому з нагоди цих Ваших Ювілеїв, що торжественно святкуєте 14 листопада 1965 року, передаємо Вам цю Грамоту та взиваємо для Вас і для Вашої Рідні оцим Архиєрейським Благословенням Обильної Божої Благодати".

Дано в Римі 31 жовтня 1965. Йосиф, Єпископ Стемфорду

Інші промовці вітали п. Й. Заяця від поодиноких товариств і організацій. Шкільні діти, як церковний хор, відспівали кілька пісень, інші діти вручили квіти. Веч. о. Йосиф Шаловка перевів грамоти на англійську мову і подав короткий життєпис Ювілята. Йосиф Заяць народився в Західній Україні в селі Великі Гнилиці 1893 р. В 1909 році закінчив у Львові Дяківський - Інститут з відзначенням, працював коротко як дяк-дириґент в Галичині, а теж короткий час працював в театрі О. Стадника. В 1911 році прибув до ЗДА. Працював в багатьох громадах, як дяк-дириґент, як учитель української мови в парохіяльних школах. Як дяко-учитель Ювілят має своє визначне місце у історії українського шкільництва в Америці. В 1915 році п. Й. Заяць одружився з Анастазією Ктитор в Норт Дакоті й провів 50 років примірним подружнім життям, і виховав двох доньок Марію і Анну. Крім своєї праці дяка-дириґента, Ювілят належав до багатьох організацій нашої громади, і тепер багато вкладає труду й праці в них. Бажаємо п. Йосифові Заяцеві прожити довгі роки, — щоб він і успішно і корисно працював для нашої Церкви і Народу. П. Йосиф Заяць вступив до Союзу в 1913 і досі є його членом, виконуючи різні функції в місцевому відділі 39.

Віктор Осухівський

● В Клермонт Ферранд у французьких Альпах під час їзди линової залізнички-вагону у висоті 230 стіп над узбіччям засніженої скелистої гори відчинились двері, крізь які вилетіло 17 осіб, 6 було вбитих, всі інші важко поранені. 34 інші збереглись ціло в середині вагону. Катастрофа сталася в перший день Різдва 25 грудня ц. р., коли внаслідку раптового перериву електричного струму вагон сильно стрепенувся в повітрі.

Д-р Михайло Росляк

Олександер Косс — людина конструктивної праці

(ПОСМЕРТНА ЗГАДКА)

24 жовтня в Балтиморі, Мериленд, несподівано на удар серця помер бл. п. Олександер Косс, бувший учасник Визвольних Змагань, директор Украін-Банку та член всіх культурно-освітніх і економічних товариств з Чорткові.

Олександер Косс народився 25 березня 1900 р. в селі Біле — чортківського повіту в родині малоземельних селян. Батьки посилали його до третьої і четвертої кляс до Чорткова, щоб він міг здавати до гімназії. У вересні 1910 р. здав вступний іспит до першої кляси діючої вже в тім часі в Чорткові польської приватної гімназії, (Українську гімназію засновано у вересні 1911 р.) До вибуху першої світової війни покійний скінчив чотири гімназійні кляси. В часі російської окупації п. О. Косс працював на господарстві своїх батьків. Потім прийшли роки військової служби найперше ще австрійської армії, а пізніше Української Галицької Армії аж до закінчення Визвольних Змагань.

По повороті з військової служби він не продовжував студій і залишився в родинному селі, в сусідстві з Чортковом. Там одружився і працював на дрібнім господарстві, яке він значно побільшив. Він не обмежився до ролі селянина - господаря. Згуртував більше число молодих господарів, заложив разом з ними в Білім Щадничо - кредитову кооперативу „Побіда" за статутом Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові. На перших основуючих зборах вибрано О. Косса на головного директора і касира. О. Косс виявив організаційну рухливість та сприт, і зібравши серед членів кредитівки дрібні ощадности, він розважно і вміло господарив, уживаючи його не лише на позички для членів кооперативи, але також часто на фінансування торговельних трансакцій Повітового та Окружного Союза Українських Кооператив в Чорткові.

Під кінець двадцятих років кредитівка „Побіда" розрослась під його проводом так, що треба було перенести її осідок до Чорткова, бо між її членами було більше членів з різних сіл Чортківського повіту. В Чорткові ще не було Украін-Банку, і майже всі кредитові справи бл. п. О. Косс полагоджував, користаючи з безплатного приміщення в моїй адвокатській канцелярії.

Я пізнав О. Косса в 1925 році. Я вже тоді оцінив громадську вартість бл. п. О. Косса, зокрема в справах фінансових. Урядуючи в приміщеннях моєї канцелярії, він набрав довір'я до мене, і я почав переконувати його, щоб перемінив кредитівку „Побіда" на Повітовий Український Кооперативний Банк в Чорткові під назвою Украін-Банк. Покійний не хотів погодитися з моєю пропозицією, але мені вдавалося його переконати і він погодився на реорганізацію кредитівки „Побіда".

Таким способом зорганізовано Украін-Банк в Чорткові, начальним директором якого став О. Косс. Членами дирекції були д-р Іван Хичій і Василь Шмата, головою Надзірної Ради д-р Володимир Електорович, а я секретарем. В такому складі органи Украін-Банку працювали під проводом бл. п. О. Косса, аж до большевицької окупації. В тому часі грошові засоби допомогли перевести санацію ОСУКооператив у Чорткові та побудувати триповерховий рідношкільний будинок на приміщення гімназії і ліцею Рідної Школи.

Жертви на будову рідношкільного будинку ми збирали в цілій чортківській окрузі дрібними векселями, що їх інкасували в Украін-Банку, і так мали потрібну готівку, а бл. п. О. Косс, який довший час був касиром місцевого Кружка „Рідна Школа", Повітового Союзу Кружків Р. Ш., і одночасно касиром і господарським референтом Комітету Будови рідношкільного будинку, ті векслі стягав і всіми фінансовими справами солідно завідував.

По приході до Чорткова російсько-совєтської окупації короткий час працював О. Косс як книговод в чортківській філії Держ-банку, в Обласнім Комітеті Вищих Шкіл і Наукових Установ західніх областей України у Львові, звідки вдалося йому виїхати за Сян, де працював в Окружному Союзі Українських Кооператив в Сяноці до вибуху німецько-російської війни.

По повороті, восени 1941 року, до Чорткова працював в українській кооперації, будучи одночасно фінансовим референтом в Окружнім Українськім Комітеті аж до другої окупації Москвою Чортківщини, коли О. Косс виїхав на захід, опинившися в 1948 році у ЗДА.

Бл. п. Олександер Косс увесь час свого трудящого життя був реалістом і людиною конструктивної праці, не лише для себе і своєї родини, але і дла добра національної справи. Із звичайного селянського хлопчини, дитини малоземельних батьків, хоч доля не судила йому закінчити повну середню освіту, власними зусиллями всеціло опанував був знання свого фаху і в характері кооператора багато зробив доброго для нашої справи в Чорткові і Чортківській Окрузі.

Нехай мій спомин про корисну і жертвенну працю бл. п. Олександра Косса буде від мене теплою згадкою про Покійного. В. Й. П.!

Вшанування 60-ліття мистецької праці Ірини Шухевич

3-го грудня 1965 в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбулася зустріч громадянства з нашою мисткинею - сеньйором Іриною Шухевич з приводу її 80-ліття з дня народин і 60-ліття творчої мистецької праці. Ювілятку вітала численно зібрана публіка, в тому числі приятелі й рідні, що прибули на зустріч.

Голова Клюбу Борис Ржепецький відкрив вечір, п-ні Ольга Соневицька у вступному слові привітала ювілятку і зупинилася над цікавими епізодами з життя панства Шухевичів, згадуючи, м. ін. лист від Митрополита А. Шептицького з заслання в Курську, що знаходиться в архіві п-ні Шухевич. Мистець Михайло Осінчук згадував часи своїх студій у Мистецькій Академії в Кракові тоді, коли там студіювала ювілятка, а мистець Антін Малюца, вітаючи від себе, прочитав доповідь Святослава Гординського про мистецьку творчість ювілятки. Голова 64-го відділу Союза Українок Америки п-ні А. Книш вітала ювілятку від організації, складаючи китицю квітів. Мисткиня Ірина Шухевич бере щороку участь у мистецьких виставках жіночої творчости 64-го відділу СУА, як також у виставках Об'єднання мистців.

У мистецькій частині піяністка Дарія Гординська-Каранович виконала вперше на американському терені новий твір Ст. Людкевича „Баляду".

Пані І. Шухевич сердечно дякувала ініціяторам і виконавцям вечора. „Мені здається, що ви всі мої дорогі, прийшли до мене в гості" — сказала зворушена мисткиня. Ще довго сиділи присутні при чайку з ювіляткою, а проф. Д. Горняткевич поділився своїми спогадами з краківських часів, коли, студіюючи в Академії, мав нагоду стрічатися з панством Шухевичами.

Н. Н.

Фінікс, Арізона

ТРІЮМФ УКРАЇНСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ

23-24 жовтня українська католицька парохія влаштувала Український Фестиваль для мешканців міста Фінікс. Фестиваль пройшов з великим моральним та матеріяльним успіхом, його відвідало коло десять тисяч американців.

Найбільша трудність була в тому, як заохотити американську публіку відвідувати українську імпрезу. В секторі пропаґанди багато труду вложили о. М. Горошко та екз. директор фестивалю п. О. Ферранте.

Слід відмітити, що під час 4-літнього побуту у Фініксі о. М. Горошко виголосив на тему історії нашої церкви, обряду, України та комунізму 100 рефератів у всіх римо-кат. парохіях та в багатьох бизнесових та професійних клюбах. Перед фестивалем в щоденнику „Арізона Ріпаблік" друкувались статті про Україну, її культуру, кухню та поміщені знимки танцювальних груп.

19 жовтня 14 танцюристів під проводом учительки п. Б. Юрків виступали на телевізії. В день фестивалю розповсюднено інформаційну брошурку, в котрій надруковано коротку історію України, нашої церкви та обряду. Розповсюднено тисячі летючок та афішів.

На площі було 20 кіосків з різними виграшами, товарами і каруселями. Найбільшою атракцією дня була мистецька програма з танцями і співом під проводом учительки школи Авраменка пані Б. Юрків. Ці виступи відбувались щодві години, публіка масово заповняла місця та оплескувала виконавців. В суботу 23 жовтня на мистецькім виступі був присутній мейор міста Фініксу Мілтон Ґрагем, подивляв танці та спів і заохочував українців плекати традиції України. Неприсутній у місті губернатор С. Годдарт прислав привітальну телеграму.

В мистецькій програмі баритон д-р І. Шалаута та тенор Г. Терлюк чарували публіку, виконуючи різні пісні.

Прекрасні строї танцюристів, включно з аксамітними козацькими накидками уплянувала вчителька школи танків п. Б. Юрків. В програмі народних танків були виступи мішаного ансамблю, окремі групи хлопців і дівчат та деякі точки дітей Рідної Школи. Танцювали: аркан, гопак, чумак, козачок подільський, коломийку і гречаники. В сольових виступах Іван Юрків та Ларі Соснович майстерно відтанцювали танок „Чумак".

Українська кухня під проводом пань М. Ферранте та Л. Кекош мала повні руки роботи і завжди була черга за обідом. Виставка різьби, вишиття та кераміки була під проводом пань Анни Шалаути та М. Ліневич.

Слід відмітити родину панства Юркових, котрі є примірними парохіянами, і їх три доні та два сини, хоч вже 3-тя ґенерація в Америці, добре говорять по українськи та прекрасно танцюють. Це є контрастом до деяких новоприбулих родин, в котрих обоє батьки українці, а діти одного слова не знають по українськи.

Дмитро Владимір

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

ТАРЗАН ч. 5 553. Лев меститься!

NOT KNOWING THAT THE WHITE MAN WAS NUMA'S ENEMY, TARZAN TRIED TO PREVENT ATTACK--

BUT THE ANGRY LION CUFFED HIM ASIDE, KNOCKING HIM UNCONSCIOUS! 5-22-5553

THEN, WITH BARED FANGS AND RAKING TALONS, THE CARNIVORE TOOK HIS REVENGE!

Не знаючи, що білий чоловік був ворогом Нуми, Тарзан старався не допустити до атаки.

Але розлютований лев відкинув його набік, вдаривши його до непритомности.

А тоді оголеними зубами й гострими пазурями мясожер мстився!